

π. Αντώνιος Παπανικολάου: " ...Ο άνθρωπος όταν τυφλώνεται από φθόνο, στρέφεται ακόμη και εναντίον του εαυτού του."

/ [Γνώμες](#)

Ο Πρωτοπρεσβύτερος π . Αντώνιος Παπανικολάου, την Κυριακή του Τυφλού 9 Ιουνίου 2024, τέλεσε την Θεία Λειτουργία στην Γυναικεία Ιερά Μονή Αγίων Νηπίων Δερβενοχωρίων και κήρυξε τον Θείο Λόγο.

Με την ευλογία του π . Αντωνίου, παραθέτω στην αγάπη σας, ολόκληρο το κήρυγμα:

<< Αυτό που μπορούμε να δούμε στη σημερινή Ευαγγελική περικοπή αδελφοί μου, είναι ότι όταν ο Χριστός μας χαρίζει, στον τυφλό το φως του, κάποιοι άλλοι τυφλώνονται από φθόνο και

υποφέρουν επειδή από την θαυματουργική αυτή ενέργεια, δοξάζεται ο Θεός. Ο άνθρωπος, όταν τυφλώνεται από το φθόνο, στρέφεται ακόμη και εναντίον του εαυτού του.

Μπορεί να προκαλέσει και πόνο στην ψυχή του, μόνο και μόνο, για να πονέσει εκείνον που φθονεί. Επιδιώκει " ντε και καλά " το κακό του συνανθρώπου του.

Σύμφωνα με τον Μέγα Βασίλειο, από το φθόνο γεννιούνται, άλλες πέντε δυσάρεστες καταστάσεις. Δηλαδή άλλα 5 αμαρτήματα. *Πρώτο και χειρότερο είναι το μίσος, που είναι ικανό να οδηγήσει τον φθονερό άνθρωπο, ακόμα μέχρι το φόνο. Λέει ο Μ. Βασίλειος : "Ο Κάϊν ο πρώτος μαθητής του διαβόλου, διδάχθηκε από αυτόν ο φθόνο και τον φόνο ".

Τι ήταν αυτό που έκανε τον Κάϊν ; Είδε την τιμή από τον Θεό, προς τον Άβελ και κήκε από την ζήλεια.

Φόνευσε αυτόν που τιμήθηκε (τον Άβελ), για να πληγώσει αυτόν που τον τίμησε (το Θεό).

Ενώ θα μπορούσε πολύ απλά να προσφέρει και αυτός γνήσια θυσία, προτίμησε να σκοτώσει τον αδελφό του.

Αυτό είναι το αποτέλεσμα του φθόνου, όταν εκφράζεται με μίσος.

*Δεύτερο είναι η καταλαλιά, η προσπάθεια που γίνεται δηλαδή, για να παρουσιάσει κανείς τα κρυφά ελαττώματα του αδελφού του.

*Τρίτο, η κατάκριση, γιατί ο φθονερός φροντίζει πάντα, πως να κατηγορήσει, πως να διαβάλει και να μειώσει εκείνον που φθονεί.

*Τέταρτο είναι η χαιρεκακία. Η χαρά για τις συμφορές του άλλου!

*Πέμπτο η κατάθλιψη, που κυριεύει τον φθονερό (άνθρωπο) και τον κατατρώει, όπως η σκουριά το μέταλλο.

Όλα αυτά τα χαρακτηριστικά, τα είχαν οι Γραμματείς και οι Φαρισαίοι οι οποίοι φθονούσαν το Χριστό. Ακόμα και ο ίδιος ο Πιλάτος ("...ήδει γαρ ότι δια φθόνον παρέδωκαν αυτόν " Ματθαίον Κεφ. 27 στιχ. 18) γνώριζε, ότι για φθόνο παρέδωσαν τον Ιησού, για να Σταυρωθεί, διότι λυπόταν, που τιμόταν ο Θεός και χαίρονταν με

όσα χαιρόταν ο διάβολος!

Έτσι και στη σημερινή Ευαγγελική περικοπή.

Τι και αν έβλεπαν να γίνεται ένα τέτοιο πρωτοφανές και παράδοξο θαύμα;

Διότι, αγαπητοί μου αδελφοί, δεν έχουμε την ίαση ενός τυφλού ο οποίος πριν έβλεπε και ξαναβρήκε το φως του. Πρόκειται, για άνθρωπο ο οποίος ήταν γεννημένος τυφλός.

Δεν φτάνει όμως, για τους Φαρισαίους το γεγονός αυτό για να πεισθούν.

Δεν τους αφήνει η μοχθηρία και ο φθόνος τους να δουν.

Γιατί και αυτοί υπέφεραν από τύφλωση άλλου είδους.

Ήταν κλειστά τα μάτια της ψυχής τους!

Γι' αυτό και διαστρεβλώνουν την αλήθεια και προσπαθούν να αναδείξουν τον θαυματουργό Χριστό ως άνθρωπο αμαρτωλό. Αυτό είναι το αποτέλεσμα της πνευματικής τύφλωσης.

Όταν τα μάτια της ψυχής είναι τυφλά, τότε όλη η ψυχή είναι κατάμαυρη, σκοτεινή, τυλιγμένη με το πυκνό σκοτάδι της τυφλώσεως και η μαυρίλα αυτή – το σκοτάδι αυτό, δεν υποχωρεί με τίποτα.

Παρά την αξιοθαύμαστη ομολογία, του πρώην τυφλού, ο οποίος γεμάτος ευγνωμοσύνη διηγείται το θαύμα, οι τυφλωμένοι Φαρισαίοι, καταφεύγουν στις απειλές και στην ασφυκτική πίεση και σ' αυτόν και στους γονείς του.

Δυστυχώς η νόσος, αυτή, της πνευματικής τυφλώσεως, δεν ήταν μια ενδημική αρρώστια που επικρατούσε στην εποχή της επί γης, παρουσίας του Χριστού.

Η ύπαρξή της και μάλιστα σε υψηλούς δείκτες, βεβαιώνεται και σήμερα. Συνεχίζει δυστυχώς να υπάρχει και να εξαπλώνεται και ο ρυθμός της διάδοσής της, είναι ανάλογος με τη στάση

που παίρνουν οι άνθρωποι κατά καιρούς, έναντι των αξιών της ζωής. Η πνευματική τύφλωση είναι αρρώστια της ανθρώπινης φύσης και μετατρέπεται σε αρνητική ενέργεια που

εναντιώνεται στην αλήθεια του Χριστού και στην Αγία Εκκλησία Του.

Από την μια μεριά, οι αρνητές του Θεού που με τις διάφορες σοφιστείες και τεχνάσματα προσπαθούν να χλευάσουν και να απαξιώσουν την πίστη μας, με το

πρόσχημα, δήθεν της προάσπισης των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και της ελευθερίας του ανθρώπου, προσπαθούν να αφανίσουν, ότι αφορά το Χριστό.

Η αποκτήνωση του ανθρώπου " ονομάζεται " πρόοδος και η πίστη στο Θεό, στο Σωτήρα και Λυτρωτή και Κύριο Ιησού Χριστό παρουσιάζεται, ως οπισθοδρόμηση και σκοταδισμός.

" Καλλιεργούν " την τομοκρατία και τον ευτελισμό, με σκοπό να πάψουν, οι φωνές εκείνες που μπορούν να τους πουν κατάμουτρα : " Να χαίρεστε τον πολιτισμό σας. Να χαίρεστε τις κούφies, τις διεστραμένες, τις παρωχημένες και άλογες ιδέες σας. Μείνεται μόνοι, για να καμαρώνεται τα κατορθώματά σας, που έχουν ως αποτέλεσμα την μετατροπή του ανθρώπου από λογικό ον, σε διεστραμένο κτήνος ".

Από την άλλη και παραλλήλα προς αυτούς τους αρνητές του Θεού, οι ευσεβοφανείς και θρησκόληπτοι - οι άνθρωποι των τύπων, οι σύγχρονοι Φαρισαίοι.

Όπως λέει, ο Όσιος Παΐσιος ο Αγιορείτης: " Το μεγαλύτερο κακό, το κάνουν, αυτοί που έχουν ευλάβεια και βλάβη μαζί. Χωρίς να εξετάζουν, δημιουργούν προβλήματα ".

Πρόκειται για τους " ροπαλοφόρους " της Ορθοδοξίας, που με κάθε τρόπο προσπαθούν να επιδεικνύουν την ευσέβειά τους και να χύνουν το δηλητήριο, του μίσους και της εμπάθειας, εναντίον εκείνων, που τάχα αλλοιώνουν την πίστη.

Είναι εκείνοι που θέλουν να φωτίσουν τους άλλους, ενώ ο νους και η καρδιά τους έχουν μόνιμη συσκότιση από το μίσος που τους κυριεύει.

Αγαπητοί μου Χριστιανοί, ας μη διαλέξουμε να είμαστε, ούτε από τη μιά μεριά των αρνητών του Θεού, ούτε από την άλλη, των ευσεβοφανών και θρησκολήπτων.

Προτιμότερο να είμαστε αμαρτωλοί - ναι καλά ακούσατε, αμαρτωλοί που έχουμε όμως αγωνία, για την σωτηρία της ψυχής μας. Έτσι έχουμε μεγαλύτερη ελπίδα, να ανοίξουν και να φωτιστούν κάποια στιγμή τα φωτισμένα μάτια της ψυχής μας , του νου μας και της καρδιάς μας.

Είναι πιο εύκολο, μέσα από τον αγώνα μας για την σωτηρία της ψυχής μας, να βρούμε και να συνατηθούμε με Εκείνον που είπε:

" Εγώ ειμί το φως του κόσμου ο ακολουθών εμοί ου μη περιπατήσει εν τη σκοτία, αλλ' έξει το φως της ζωής " (Ιωάννην Κεφ. 8 στιχ. 12)

Χριστός Ανέστη!

Επιμέλεια – Φωτογραφίες αρχείου : Σπύρος Θεοδ. Κουτσοχρήστος